

Henryk Siemiradzki

Henryk Siemiradzki urodził się 24 października **1843** w Nowobielgradzie, na terenie obecnej Ukrainy. Pochodził z rodziny o wojskowych tradycjach, jego ojciec był oficerem armii rosyjskiej. Z tego powodu Siemiradzkiemu Polacy w przyszłości będą zarzucać rosyjskie pochodzenie. Henryk rozpoczął studia w Charkowie, studiował matematykę oraz fizykę, ale po ich ukończeniu zdecydował zapisać się do petersburskiej Akademii Sztuk Pięknych.

Te studia okazały się dla niego właściwe – ukończył je z wyróżnieniem. W nagrodę uzyskał również stypendium, dzięki czemu mógł kontynuować naukę za granicą. Siemiradzki wykorzystał tę okazję, by roku 1871 wyjechać do Krakowa, a następnie do Monachium. W Monachium Henryk rozpoczął studia malarskie na Akademii Sztuk Pięknych. Poznał tam także wybitnych polskich malarzy: Stanisława Witkiewicza i Józefa Brandta.

Rok później, w roku 1872 Siemiradzki wyjechał do Włoch. Podczas swoich podróży zwiedził między innymi Florencję, Wenecję oraz Neapol, a na samym końcu trafił do Rzymu. To właśnie Rzym zrobił na Siemiradzkim największe wrażenie i zamieszkał w tym mieście na wiele lat. Willa Siemiradzkiego znajdowała się przy via Gaeta, tam stworzył słynną kurtynę do krakowskiego Teatru Słowackiego. Włoski dom Siemiradzkiego był punktem spotkań znanych osobistości, w tym także Polaków. Bywali tam między innymi Henryk Sienkiewicz czy też Ignacy Paderewski.

W roku 1873 Siemiradzki ożenił się z 18-letnią kuzynką Marią Pruszyńską, z którą miał czworo dzieci. Trzy lata później, w 1884 roku zamieszkali oni w dworku w Strzałkowie, niedaleko Radomska. W roku 1901 zachorował oraz stracił mowę. Zmarł 23 sierpnia **1902**. Początkowo miał zostać pochowany na cmentarzu Powązkowskim w Warszawie, jednakże w 1903 roku jego szczątki zostały przeniesione i uroczystie złożone w Krypcie Zasłużonych w kościele na Skałce, w Krakowie.